‘ *Uw toenmalige collega in het ministerie-De Geer, de heer Welter, vertelde mij dat er, afgezien van sterke anti-Duitse gevoelens, ook nogal veel mensen anti-Engels waren in die tijd. Is dat u ook gebleken?*

Mr. Steenberghe: “In bepaalde kringen was men door de Engelse blokkadepolitiek waar onze handel en scheepvaart vanzelfsprekend veel last van hadden, niet altijd evenzeer te spreken over de Engelsen.

Maar men kan toch bepaald niet stellen dat die gevoelens gemeengoed waren. Ik kan mij echter wel begrijpen dat collega Welter u zoiets zei. Als minister van koloniën en als oud-Indischman kon hij niet vergeten hoe onprettig de Engelsen zich vaak tegenover Indië en andere Nederlandse koloniën gedragen hebben. In de loop van onze koloniale geschiedenis hebben zij, geduchte handelsconcurrenten, wel eens een paar keer «vergeten» door hen «ingepikte» koloniën terug te geven.”

Hoe denkt u thans over minister-president De Geer?

Mr. Steenberghe: “Mijn opvatting over De Geer is ongewijzigd gebleven. In de binnenlandse politiek en wat betreft financiën was hij een uitstekend minister. Wat de internationale politiek betreft was hij echter «een kind in de boosheid». Als minister-president heeft hij volledig gefaald. Wel vind ik dat hij door dr. De Jong wat erg eenzijdig wordt afgeschilderd.”

Wat is nu uw totaalindruk van de tot nu toe verschenen delen van de hand van dr. De Jong?

Mr. Steenberghe: “Ik heb de gelegenheid gehad dr. De Jong te laten weten wat ik van zijn onderzoek en zijn publikatie vind. In het algemeen moet ik het zo zeggen: Ik vind zijn boek onevenredig kritisch ten opzichte van het ministerie waarvan ik zelf deel uitmaakte. Ik heb hem dat ook gezegd. Alles wat door anderen, onder andere de parlementaire enquête-commissie, gunstig wordt beoordeeld, wordt door hem weer afgekraakt. Verder tref ik een paar duidelijke onnauwkeurigheden aan, bijvoorbeeld waar geschreven staat dat ik sterke ambitie had om in plaats van De Geer of Gerbrandy minister-president te worden. Dat is helemaal uit de lucht gegrepen. Dat ik er in het algemeen goed afkom, mag mij niet weerhouden dit te zeggen, aangezien de meeste van mijn toenmalige collega’s helaas niet meer leven en zich dus niet verdedigen kunnen.

Ook de anekdotische weergave van tragische situaties wekt weerstanden op bij degenen, die in die tijd verantwoordelijkheid hebben gedragen. Maar ik moet toegeven dat een dergelijke anekdotische geschiedschrijving de gunstige uitwerking heeft dat het boek zeer leesbaar is.” ’

De tweede oud-minister, Welter, werd aldus geïntroduceerd:

‘ ‘“Op een paar punten na een voortreffelijk boek, waarin de angstige sfeer van de neutraliteitsperiode zeer precies wordt weergegeven.” Aan het woord is de heer Ch. J. I. M. Welter, minister van koloniën in het tweede ministerie-De Geer (10 augustus 1939–3 september 1940). De heer